

РЕШЕНИЕ

№ 5563

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 13.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **904** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2 вр. с чл.121, ал.2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма] срещу решение № ПО-107/19.11.2012г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх.№ 3423/22.10.2012г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

Жалбоподателят оспорва решението, с подробни аргументи, че е незаконосъобразно, като основният довод е свързан с оспорване констатациите на ревизията и най-вече, че искането на органа по приходите е немотивирано, понеже не се доказвали твърденията относно неполучаването на цитираните кредитни известия. Застъпва теза по съществуването на ревизията, а именно, че издадените кредитни известия не са изпращани и не са предоставяни на [фирма], както и не е информирано за тяхното издаване, тъй като не са били налице реални предпоставки и основание за разваляне на сделките. Претендира отмяна на решението и присъждане на разноски.

Ответникът – директор на ТД на НАП – С. оспорва жалбата, иска отхвърлянето ѝ като неоснователна и недоказана и потвърждаване на решението съображения изложени в писмени бележки, като основният довод е че, от една страна длъжникът не е представил обезпечение съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК, а от друга страна публичният изпълнител е спазил условията по чл.121, ал.1 от ДОПК за налагане на ПОМ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната

съвкупност, ведно с доводите на страните и съобрази относимите правни разпоредби, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

По фактите:

Със ЗВР № 1203827/14.05.2012г. на орган по приходите при ТД на НАП – С., е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на задълженията му по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.10.2010г. до 30.04.2012г.

С искане за предварително обезпечаване на задължения изх.№ 10-53-03-2797/24.09.2012г. на орган по приходите И. В. А. „ръководител екип” при ревизията е поискано налагането на мерки за предварително обезпечаване на задълженията, които ще се установят в резултат на ревизията, възложена със ЗВР № 1203827/14.05.2012г. В искането е посочено, че налагането на ПОМ е необходимо за предотвратяване невъзможността за погасяване на бъдещото задължение от [фирма], което е в очакван размер 125 540 лв. ДДС и лихва 15 117, 31 лв. Изложени са данни от ревизията, относими към определяне на конкретен размер на задълженията. Предлага се да бъдат наложени ПОМ върху недвижимо имущество съгласно справка от службата по вписванията.

С оспореното ПНПОМ № 3423/22.10.2012г. на основание чл.121, ал.1 ДОПК е наложена възбрана върху право на строеж върху описан УПИ за посторяване на 3 апартамента с оценка в размер общо на 149 779, 70 лв. Постановлението е съобщено на жалбоподателя на 05.11.2012г. и оспорено с жалба по административен ред вх.№ 3179/12.11.2012г.

Постановено е оспореното в настоящото производство решение № ПО-107/19.11.2012г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение като неоснователна жалбата срещу постановлението.

Решението е връчено на 15.12.2012г., а настоящата жалба е подадена на 20.12.2012г., поради което е в 7-дневния срок по чл.197, ал.2 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, затова е процесуално допустима.

В хода на съдебното обжалване жалбоподателят представя ревизионен доклад от 11.09.2012г. по възложената ревизия като предложението за установяване е ДДС 140 657, 31 лв.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

При служебната проверка на обжалвания акт, дължима от съда на основание чл.160, ал.2 от ДОПК вр. с чл.144, ал.2 от ДОПК съдът намира, че обжалваното ПНПОМ и решението за потвърждаването му са издадени от компетентни органи, в кръга на предоставените им правомощия по чл.121, ал.2/чл.197, ал.1 ДОПК. Не се установиха нарушения на формата и процедурата по издаването им.

Що се отнася до спазването на материалноправните разпоредби съдът намира следното:

Контролът на съда върху наложени обезпечителни мерки в производство по чл.197, ал.3 от ДОПК обхваща три хипотези на отмяна на обезпечителната мярка: 1)Когато длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, в която не попада случая, тъй като жалбоподателят не представя такова обезпечение; 2) Ако не съществува изпълнително основание, в случая също неприложимо, доколкото предстои издаване на ревизионния акт, мярката е предварителна или 3) Ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5, в която

хипотеза попада разглеждания случай.

Ето защо съдът преценява дали при налагане на ПОМ са спазени изискванията по чл.121 и чл.195, ал.5 от ДОПК. Разпоредбата на чл. 121, ал.1 от ДОПК предвижда, че в хода на ревизията или при издаване на РА органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на ПОМ с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Допълнително изискване на чл.121, ал.3 от ДОПК вече не към основанието, а към конкретните мерки е да се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, като ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност.

Конкретно анализа на предпоставките по чл.121 ДОПК в разглеждания случай:

1) Ход на ревизия или издаване на РА: Безспорно се установява в случая, че налагането на мерките е поискано в хода на ревизия спрямо дружеството жалбоподател.

2) Мотивирано искане от орган по приходите до публичния изпълнител: В случая от формална страна е налице такова мотивирано искане до публичния изпълнител от ревизиращия орган. Мотивите на същото са предполагаемият размер на задълженията, данните от ревизията и с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице.

Неоснователни са доводите на жалбоподателя във връзка с липсата на мотиви. В случая фактическите основания са изложени както в постановлението за налагане на обезпечителни мерки, така и в искането на органа по приходите, въз основа на което то е издадено. Публичният изпълнител е изложил данни, които сочат на обезпечителна нужда - от една страна предполагаем размер на задължения и от друга страна наличие на имущество на лицето, съответно на предполагаемото публично задължение. Фактът, че на ревизираното лице се установяват задължения в определен предполагаем размер и че същото разполага с имущество обуславя наличие на обезпечителна нужда – длъжниковото имущество служи за обезпечение на задълженията му. Щом данните са за наличие на годно да послужи за обезпечение имущество на жалбоподателя, в това число сметки на длъжника, за да не се разпореди с тях и така събирането на задължението да стане невъзможно или значително да се затрудни, в този смисъл в тази си част преценката на публичния изпълнител да наложи обезпечителни мерки е мотивирана.

По отношение на възражението, че не се доказвали твърденията относно неполучаването на цитираните кредитни известия, съдът намира за неоснователни като неотнормирани към законосъобразността на ПНПОМ, аргументите на жалбоподателя във връзка с това дали предполагаемите задължения са законосъобразно установявани в този размер и основание, сочени от ревизиращите органи. При налагане на обезпечителните мерки публичният изпълнител не преценява по същество мотивите на ревизиращия орган относно предполагаемия размер на задълженията. В случая предполагаемият размер на установяваните задължения по ЗДДС е обоснован с конкретни отчетни данни относно отразяване на кредитни известия, издадени от конкретен доставчик и съответно констатация на ревизията за промяна на декларирания резултат на ревизираното дружество на основание съответната разпоредба от ЗДДС. Дали това определяне на задълженията е

законосъобразно, дали са правилни констатациите на ревизиращите органи във връзка с неотразяване на описаните кредитни известия от ревизираното лице, са въпроси, които ще се решат в производството по обжалване на РА, ако такъв бъде издаден. Ето защо преценката за условията да се предприеме предварително обезпечение в хода на ревизия не включва преценка за законосъобразно определяне на обезпечаваното задължение, а само неговото обосноваване предполагане като размер и неговото съответствие на обезпечителната нужда, като първото е налице.

По отношение на втората част от преценката съдът констатира, че е налице и спазване на изискването на чл.195, ал.7 от ДОПК за съответствие между обезпечение и обезпечителна нужда. Предполагаемият размер на задълженията е посочен като 140 657, 31 лв., а възбраната с обжалваното постановление е наложена върху имоти на стойност близка до този размер.

Що се отнася до възражението, че в разпоредбата на чл.198, ал1. от ДОПК не е предвидено да се налага ОМ възбрана върху право на строеж на недвижим имот, а само върху недвижим имот, съдът не го споделя. В. на притежаваното от ответника право на строеж, цели ограничаване на правото му да се разпорежда с него и запазването целостта на патримониума му, с цел гарантиране правата на вискателя при изпълнението. Според чл. 181 от ЗУТ правото на строеж на сграда или на част от нея, може да бъде предмет на прехвърлителна сделка от момента на учредяването му до завършване на сградата в груб строеж. Наложена ПОМ - възбрана на правото на строеж, учредено на ответното дружество за построяването на конкретни обекти, кореспондира с изпълнителен способ за принудително изпълнение на парични вземания и цели да осигури запазване в имуществото на длъжника на право, което може да се осребри за удовлетворяване на кредиторския интерес.

По отношение на довода за неяснота при формиране на посочената стойност на оценката на правото на строеж съдът намери, че в искането на органа по приходите относно имотите се препраща към справка от Службата по вписванията, а правото на строеж върху конкретните обекти е посочено въз основа на цитирани нотариални актове, от което следва, че е взета предвид стойността, посочена при учредяване на правото на строеж. Жалбоподателят не сочи друга различна стойност на правото на строеж, от което разминаване да произтече нарушение на чл.195, ал.6 от ДОПК, поради което оплакването е неоснователно като недоказано.

3) Цел на мерките - наличните по делото доказателства потвърждават, че е спазена предвидената от чл. 121, ал.1 от ДОПК цел – да се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Изпълнението на едно публично задължение ще е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или в следствие на отчуждаване, не разполага с такова. Изпълнението на публичното задължение ще е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът им или правното им положение е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване. В конкретния случай дружеството разполага с недвижими имоти (ограничени вещни права, които могат да бъдат предмет на прехвърлителна сделка), със стойността на които може да се обезпечи задължението му и при липса на данни за друго имущество, безспорно е налице

обезпечителна нужда за установяването задължение да се запази длъжниковия имот, който да обезпечи изпълнението на задължението му. Целта посочена от органа е да се избегнат сделки с тези права и именно възбраната е обезпечителната мярка, която ще подсили това.

4) Невъзпрепятстване сериозно/неспиране на дейността на ревизираното лице чрез обезпечителните мерки: Съдът намира, че вида и размера на наложената обезпечителна мярка-възбрана на право на строеж върху конкретни обекти, не води до сериозно препятстване на дейността на ревизираното дружество при липсата на доказване на обратното по делото (например, че без разпореждане именно с тези права ще се възпрепятства сериозно или спре дейността на дружеството). Възбранените права върху недвижими имоти могат да бъдат използвани за дейността на дружеството, забранено е само разпореждането с тях. Следва да се отчете и правната възможност по чл.199 от ДОПК за замяна на обезпечителните мерки с друго равностойно обезпечение.

По съображенията, изложени по-горе относно наличие на предпоставките за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл.121, ал.1-3 ДОПК съдът формира краен извод, че следва да се отхвърли жалбата срещу обжалваното решение и потвърденото с него постановление.

При посочения изход на спора и направеното искане от процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, на ответната администрация Териториална дирекция на НАП - С. следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, съобразно чл. 7, ал. 1, т. 4, във вр. с чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (изм. ДВ., бр. 2 от 09.01.2009 г.).

Воден от изложеното, Административен съд София - град, Първо отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу решение № ПО-107/19.11.2012г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ 3423/22.10.2012г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП – С. и срещу самото Постановление.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Териториална дирекция на НАП - С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване съгласно чл.197, ал.4 от ДОПК.

ПРЕПИСИ от същото да се изпратят на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

(Боряна Бороджиева)